

KINH HOÀNG ĐẠO QUẢNG HIỄN TAM-MUỘI

*Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Trúc Pháp Hộ,
người nước Nguyệt Chi.*

QUYỀN 1

Phẩm 1: ĐƯỢC TRÍ TÂM RỘNG LỚN

Nghe như vầy:

Một thời, Đức Phật du hóa tại đỉnh núi Thủ sơn, thuộc nước Vương xá, cùng chúng đại Tỳ-kheo gồm một ngàn hai trăm năm mươi vị, cùng với tám ngàn Bồ-tát.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì vô số trăm ngàn đồ chúng vây quanh mà thuyết pháp.

Khi ấy, có vị Long vương tên là A-nậu-đạt (*nhà Tấn gọi là Vô Nhiệt*), đời trước đã tạo gốc đức, tu hạnh Bồ-tát, vững trụ nơi Đại thừa, thực hành đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật, dùng tướng đủ đầy, siêng năng cứu giúp chúng sinh, hóa độ vô cùng; đã từng hầu hạ chín mươi sáu ức các Đức Phật, chưa nhóm công đức, không sao kể xiết; dùng phương tiện quyền xảo, hiện khắp ở năm đưỡng, trừ các ngư tối, khiến cho họ tu hạnh vô dục của Bồ-tát; ôm lòng Từ, Bi, Hỷ, Xả, cứu giúp tất cả; vì xót thương các loại tội ác, nên hiện làm loài rồng hóa độ loài rồng đến vô số hằng ức, khiến chúng thoát khỏi hành động tai ương; vị này tự sống dưới ao, dẫn dắt các quyền thuộc có tới tám ngàn vạn chúng, lại dẫn mươi bốn vạn thể nữ vây quanh cùng đi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

theo để ca hát, âm thanh hòa nhã, làm loài rồng cảm động, giúp thêm oai đức, thần thông biến hóa tự do.... Lúc này, vị Long vương ấy mang các thứ hoa, hương tốt đẹp nhất, cầm cờ phướn, lọng đi đến chỗ Đức Thế Tôn. Khi đến nơi cúi đầu, đánh lễ, cung kính, hỏi thăm Đức Như Lai, xong rồi, cầm đủ các loại hương hoa quý báu, phướn lọng năm màu, lại tấu cả âm nhạc, với lòng sung sướng, ý cung kính, cùng với quyến thuộc và các thể nữ cùng đến trước Đức Phật, quỳ dài, chắp tay ngay thẳng, bạch Đức Phật:

–Chúng con muốn hỏi Như Lai, là Bậc Vô Truớc, Bình Đẳng, Tối Chánh Giác, về việc Bồ-tát nên hành đạo như thế nào? Nếu Thế Tôn cho phép, con mới dám hỏi.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Long vương:

–Tùy ý ông muốn hỏi gì thì hỏi, chớ ngại. Như Lai Chí Chân Chánh Đẳng Chánh Giác, sẽ giải thích.

Bấy giờ A-nậu-đạt được sức oai thần của Thế Tôn chấp thuận cho hỏi, trong lòng hân hoan, liền bạch Đức Phật:

–Thưa Thiên Sư Tối Tôn! Bậc Thánh dẫn đường trong loài người, mạnh như sư tử, cảm biến vô lượng; con hỏi Như Lai và cùng khấp chúng sinh; cũng vì Đại sĩ Bồ-tát làm thầy thế gian, vượt qua pháp thế tục, chí hạnh thanh tịnh, biết rõ nhân duyên, tế độ quần sinh, làm người bạn không thưa thỉnh; tâm Như Lai cứu độ tất cả, để được an ổn; dù dẫn, vỗ về để được an lập; Như Lai nắm giữ vô úy, mươi lực, hàng phục các ma, hàng phục ngoại đạo; tâm không có hạnh ô uế, mặc áo giáp đại đức, kim cang vững bền, chí không mệt mỏi, nhân duyên tích đức, không thể kể lường; Bố thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, Trí tuệ đã đầy đủ; tâm bình đẳng với tất cả, đoạn trừ tướng vô uế, vứt bỏ hai kiến, dùng trí siêu việt, hiểu pháp nhân duyên đã nhập pháp yếu thâm áó khó vào, xa lìa Thanh văn, Duyên giác, một niệm cũng không bỏ Đại thừa, tâm Nhất thiết trí; ý hạnh kiên cường, thường được tự tại, thân sạch không nhơ, xán lạn rực rỡ, chí như hư không, vô số các kiếp, tâm không mệt mỏi, đạt được Tổng trù, từ bỏ tham nhơ, cao ngạo, xem thường, bình đẳng như Thiện Thê, Không, Vô tướng, Vô nguyện, xem việc đã qua như mộng ảo, như bóng, như tiếng vang, như ngựa hoang, như trăng dưới nước; đối với các pháp ấy đều hiểu như nhau, không động, coi trọng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

lời dạy Tam bảo, tôn thờ, kính trọng, chuyển bánh xe pháp, không chối chường ngại, vui mừng, tin thích, đều tự đạt được; như hoa Ưu-dàm, hăng ức năm mới nở, chí Như Lai thanh tịnh, an nhiên sống một mình, đầy đủ các tướng; thuở xưa, Như Lai đã cung kính, các Đại sĩ Hiền minh, Như Lai huân tu thượng nghĩa, trụ pháp mới được như vậy nên Long vương vì các vị Chánh sĩ ấy xin hỏi Như Lai. Cúi mong, Như Lai Chí Chân Chánh Đẳng Chánh Giác, giải nói các việc làm của Bồ-tát Đại sĩ, được pháp môn du hý, nhập Kim cang đức, đạt được quả sâu xa, khiến cho người tu chứng được Tổng trì. Dùng hạnh bốn Đế mà tùy thuận, hóa độ, hàng Thanh văn, làm cho họ hiểu được chân lý cốt yếu, dắt dẫn chứng Duyên giác trong sạch khởi nhân duyên, khen cho một lòng mà được Đẳng chánh giác. Muốn đạt được các pháp, phải đi vào Đại thừa. Nhờ vào được Đại thừa, mới có thể hàng phục ma oán, làm tiêu tan những nghi ngờ những phiền não, vượt qua những tội khố. Biết mọi ý chí hành động của tất cả chúng sinh, chứa nhóm biện tài tối thượng, tung rải diễn giảng các pháp, tùy tất cả những mong ước mà hóa hiện đều họ ưa thích.

Lành thay! Bạch Thế Tôn! Đức Như Lai, Bậc Vô Trược, Bình Đẳng, Chánh Giác; vì các bậc Đại sĩ Hiền minh, nên diễn nói cùng khắp; làm cho các Bồ-tát, đạt được trí lực, hàng phục tâm tự đại của mình, được pháp thượng lực, hiểu rõ hành động tai ương nên không tạo tác; làm cho các vị được sức mạnh bối thí, không tham tiếc vật mình có được, cho mà không mong báo đáp; lại làm cho các vị được sức mạnh trì giới, trừ hết các tội, vượt qua các nguyệt; làm cho có được sức mạnh nhẫn nhục đối với các pháp khổ, ở nơi thọ sinh, không tiếc thân mạng, làm cho được sức mạnh tinh tấn, gom chứa các gốc đức, chí thường không mỏi. Làm cho được sức mạnh của định, khéo ở chổ vắng vẻ, hiểu rõ yếu hạnh của định. Làm cho được sức mạnh của tuệ mà vượt qua tà kiến, nghi hoặc mờ mịt; biết dùng phương tiện quyền xảo để tế độ chúng sinh, khuyến trợ rõ ràng, đạt năm thông đầy đủ, Thiên nhãn không giới hạn, biết tâm, nghe suốt, thần túc, biết được kiếp quá khứ. Nhờ đó, việc du hóa đạt quả vui đại Biện tài. Biện tài về nghĩa của câu, nói không bao giờ cùng tận, khiến được Tổng trì, tâm không hoảng hốt, làm cho mau đạt được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

chánh định Hải ấn Tam-muội, tiến tới, tùy theo quả Phổ trí, đồng một vị, được chí định của Phật, đời sống an vui, vĩnh viễn phụng thờ bậc tôn quý, mà không bị ngăn che, chướng ngại, mau đạt được định pháp chí, tinh tấn định ý, nghe pháp lâu dài, hoàn toàn không hạn chế và chướng ngại. Tôn sùng ý định mọi người, khiến cho tất cả chúng sinh tôn thờ sự không thoái lui, được chí định thí, pháp thí, của cải thế tục, không có tiếc nuối, đầy đủ về giới, thực hành nhớ nghĩ vắng lặng, để mau thành Phật, tâm không hề quên chí định sinh lên trời, thường nhớ đến cõi trời Đâu-suất, Nhất sinh bồ xứ, lòng thích thú hạnh thanh cao cho Bồ-tát.

Long vương đã hỏi xong các nghi vấn, trong lòng vui mừng hớn hở, lại dùng bài tán tụng để hỏi tiếp Đức Thế Tôn:

*Xin Đại nhân nói nghĩa hiện thế
Đức hạnh mà Bồ-tát đã nhập
Chí khí nội tánh, chõ cần tu
Hưng phát đạo gì, làm sao hành?
Thuận theo lòng Từ, hành nhập Bi
Ý nghĩ luôn cứu độ chúng sinh
Định trí hăng hóa, khiến trong sạch
Mong ngài xót thương, mà rộng nói?
Dạy chúng con ngưng và dứt ý
Căn, Lực, Thân túc hành như vậy,
Nói đạo Thất giác, chỉ mọi người
Xin nói đức ấy để phụng trì.
Bồ thí, trì giới, đầy đủ đức
Nhẫn lực, hành thiện và tinh tấn
Nhân duyên, trí tuệ, chuyển vô lượng
Làm sao độ chúng, mong Phật nói?
Biện tài thông đạt, khởi ngu tối
Chí hạnh xét rõ, thường thanh tịnh
Các việc khởi sinh, liền biết rõ
Mong Phật nói cho các Bồ-tát
Đức tánh hân hoan, báo niềm vui
Bảy thứ Thánh tài là hạnh cao
Thích sự ở nhàn và tu tĩnh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Cúi mong từ tôn, rộng nói cho.
Hạnh biện tài đủ, làm sao được
Tổng trì sâu xa, mãi an trụ
Hoằng dương chánh pháp không hề dứt
Nghe xong phụng hành mãi không quên
Niết-bàn trong sạch mà hành quán
Ý hiểu sâu xa, trí rộng lớn
Trí tuệ khó đầy, đức vô biên
Hiểu làm thế nào, hợp Bồ-tát.
Chế ngự ma lực cùng ý oán
Hủy hoại ngoại đạo, các loại tà
Đức dũng khó động như núi lớn
Trăng sáng cùng tột, rộng thuyết pháp
Hiểu không, Vô tướng, tánh sở tại
Hiểu rõ ngựa hoang và pháp huyền
Thể hình mộng tưởng cho là không
Cúi mong Thể Tôn nói cho con.*

Bấy giờ Đức Thế Tôn mới bảo Long vương:

–Lành thay, lành thay! Thật vui không gì bằng, nên mới tự phát tâm, hỏi Đức Như Lai những nghi ngờ. Nay ông đã thưa hỏi được, là nhờ công đức đời trước, đã hiện rõ lòng Từ bi, vì các bạn hữu thân thiết, không sợ sinh tử, chẳng đoạn Tam bảo; mối nghi của Long vương là như thế! Vậy hãy lắng nghe và khéo suy nghĩ, ta sẽ nói rộng, về những việc, Bồ-tát Đại sĩ cần phải tu hành, bên này bên kia vô hạn, được quả pháp tối quan trọng.

Khi ấy Long vương thưa:

–Hết sức tốt đẹp, thưa Thế Tôn! Con rất thích nghe, nghe xong, suy nghĩ, rồi thọ trì, tuyên bố cho mười phương, khuyên nhau tinh tấn, không hề mệt mỏi.

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo Long vương:

–Có một hạnh pháp, Bồ-tát thực hành thì đầy đủ tướng tốt, được các Phật pháp.

Những gì là một? Đó là khởi lên ý đạo, không bỏ chúng sinh, gọi đó là một hạnh, đạt được các Phật pháp.

Lại có ba mươi hai việc tâm trí được cùng khắp, cần phải siêng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

năng, ưa thích tu hành, chuyên ý mà thực tập. Sao gọi là ba mươi hai việc? Đó là tu tập, chế ngự nội tánh, giữ chí cao tột, thực hành lòng đại Từ, tâm đại Bi vững chắc, chí nguyện không nhảm chán, phát khởi tinh tấn, đầy đủ sức mạnh, đạo đức to lớn, lại có thể lực vượt cao, yên lặng không phiền, nhẫn nhục, vì chúng sinh, tập gân bạn lành, chuyên làm việc pháp, chế ngự quyến hóa, thực hành đức nhẫn đầy đủ, thích việc giữ giới, không có ý tưởng đua nịnh, dứt sạch, giả dối, lời nói và hành động tương ứng nhau, tâm biết báo đền, thường có sắc xấu hổ, tự biết thiện thùng, đã điều hòa được sự vui mừng hân hoan, cẩn hạnh cho đến niềm tin, đã chế ngự ý, gìn giữ công đức, chí xa lìa con đường nhỏ, thích hoằng dương hạnh Đại thừa, quán xem tất cả việc Tam bảo, khiến không đoạn mất.

Này Long vương! Đó gọi là ba mươi hai pháp, Bồ-tát làm vậy, sẽ được tâm trí rộng lớn.

Lại nữa, này Long vương! Có mười sáu việc, làm tăng tiến trí lực rộng lớn. Sao gọi là có mươi sáu việc làm tăng tiến trí lực rộng lớn? Đó là thi hành các sự ban cho cứu tế, đầy đủ giới không khuyết, nhẫn nhịn điều đáng nhẫn, tinh tấn đối với quả cao cả, đặt thiền định trong các hành, đã đầy trí tuệ, tín hạnh đầy đủ, cúng dường hầu hạ Như Lai, vui chơi chỗ an tịnh, thích nhàn hạ, đầy đủ sáu pháp kiên cố. Có mười điều thiện tối thượng, trang nghiêm thân khẩu ý, đức đầy đủ, hạnh tiết thao, biết đủ, thích vắng vẻ, ba thân khuyên người, tu định quán cao tột, đầy đủ các đức. Đó gọi là mươi sáu việc để thực hành pháp, làm ứng hiện tướng tốt đẹp và phước lành, diễn nói tâm đại trí, hiện ra giữ gìn Phật ở đời, tự do lưu truyền, hóa độ.

Lại nữa, này Long vương! Tâm trí rộng lớn ấy, nhờ hai mươi hai việc mà trừ tà chấp được nhanh chóng, rồi dùng chí Đại thừa ấy, để tu trí rộng lớn. Sao gọi là hai mươi hai việc? Đó là vượt qua tâm ý của Thanh văn, Duyên giác, hạ thấp lòng恭敬 cao, vô ngã, tự đại, tiêu trừ việc đua nịnh, chặn đứng đủ loại lời nói thế tục; xa lìa, vứt bỏ không phải giới; nhổ gốc giận dữ, thoát khỏi việc của ma; trừ bỏ sự ngăn che, trở ngại; không quên lời thầy dạy, để diệt trừ tội lỗi; tự xét mình, thêm tình thương, không bàn việc quấy của người, tập xa lìa bạn ác, xa kẻ nghịch, thương người thiện, bỏ những gì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

không phải Lục độ; lại vứt bỏ tâm tham tiếc; thanh tịnh các giới cấm, trừ bỏ mọi tranh tụng, xa lìa sự lười biếng, với mê mờ, tự làm cho ngay thẳng, xả bỏ các sự vô tri, vứt bỏ sự không tiện lợi, vứt bỏ ác hạnh. Đó gọi là Bồ-tát trí rộng, trừ bỏ hai mươi hai tà chấp, mau đạt được sự quyền biến của trí tuệ, vĩnh viễn không còn lười biếng, thoái lui.

Lại nữa, này Long vương! Có hai mươi hai việc hăng hái; nếu siêng năng tùy thuận làm theo, sẽ được tâm trí rộng lớn, không gì hơn được, làm cho các ma Ba-tuần và quen thuộc của ma, cùng ngoại đạo, đều bị hàng phục. Sao gọi là hai mươi hai việc hăng hái? Vượt qua giới, hăng hái để đạt định; cũng hăng hái vượt qua trí, mà được tuệ hành; hăng hái vượt qua quyền hóa, cũng vượt qua tâm đại Từ, hăng hái vượt qua đại Bi. Nói tóm lại, vượt qua không, tướng, nguyện, ngã, nhân, thọ, mạng; vượt qua, những xa lìa các kiến chấp và nhân duyên phát sinh; vượt qua tâm tự tịnh, nhờ sự giác ngộ của Thần thánh; vượt qua sự nhớ nghĩ của thức là nén thấy hay không nén thấy; vượt qua hạnh vững chắc của Đại Kim cang. Này Long vương! Đó là hai mươi hai pháp hăng hái để tâm trí rộng lớn, làm cho tất cả chúng ma và thân quyến của chúng, cùng ngoại đạo tà vạy, không còn được tự tại, đều bị hàng phục, không dám chống lại.

Lại nữa, này Long vương! Trí tâm rộng lớn ấy phải nương vào hai hành xứ, mới đạt đến tâm trí rộng lớn.

Những gì là hai? Như lời đã nói, tu đúng hành xứ; các gốc công đức, quán đạo hành xứ. Đó là hai hành xứ, làm cho tâm trí rộng lớn.

Lại có hai việc làm tâm rộng lớn, không thể hủy hoại.

Những gì là hai? Đối với chúng sinh không có tâm đối khác; đối với các tai ương, cứu giúp bằng tâm đại Bi. Đó là hai việc, làm trí rộng lớn, không thể hủy hoại.

Lại nữa, này Long vương! Tâm trí rộng lớn ấy, có hai thứ pháp, mà không có gì vượt qua; bè đảng của sinh tử và chúng Thanh văn, cùng với các Duyên giác, không thể vượt hơn.

Những gì là hai? Nắm giữ quyền biến phương tiện, đi sâu vào trí tuệ. Đó là hai việc, hai pháp, làm trí rộng lớn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Lại nữa có hai việc, ngăn chặn trí tâm rộng lớn.

Những gì là hai? Xử sự không có tâm nghi ngờ, ngưng trệ; nơi nơi không an vui, muốn các an vui của thế tục. Đó là hai việc, ngăn chặn tâm trí rộng lớn.

Lại có hai việc, giúp đạt được trí tâm rộng lớn.

Những gì là hai? Không lưu ý địa vị tu hành của Thanh văn, Duyên giác; chỉ quán sát cái đức vô cùng tốt đẹp của Đại thừa. Đó là hai việc, giúp đạt được tâm trí rộng lớn.

Lại có hai việc, làm tổn hại trí rộng lớn.

Những gì là hai? Tâm thường cho mình có nhiều tài nhưng lại ôm lòng nịnh hót bên trong. Đó là hai việc, làm tổn hại tâm trí rộng lớn.

Lại có hai việc, không làm tổn hại trí rộng lớn.

Những gì là hai? Chuyên tu tín tâm ngay thẳng; hành động dưa nịnh. Đó là hai việc, không làm tổn hại trí rộng lớn.

Lại có bốn việc, ngăn che trí tâm rộng lớn.

Những gì là bốn? Thường làm loạn chánh pháp; đối với các Bồ-tát, Đại sĩ Hiền minh, không có lòng tôn thờ; thường không biết sự cung kính, không hiểu được việc của ma. Đó là bốn việc, làm ngăn che trí tâm rộng lớn.

Lại có bốn việc, không ngăn che được tâm trí rộng lớn.

Những gì là bốn? Giữ gìn chánh pháp; nghe pháp rồi cung kính thọ trì; tôn trọng Bồ-tát như là Thế Tôn; thường biết được việc của ma. Đó là bốn việc, không làm ngăn che tâm trí.

Lại có năm việc, đưa đến trí tâm rộng lớn.

Những gì là năm? Việc mình làm không có mong cầu; với sinh tử và hữu lậu thì dùng giới đức; không xả bỏ tất cả mà luôn có lòng đại Bi; ghét và yêu không hai, ban cho cả thân mạng; đem tài - lợi - tuệ ban cho khắp, lấy đó làm pháp cúng dường. Đó là năm việc, để được trí rộng lớn.

Lại có năm việc, để làm tiến triển trí tâm rộng lớn.

Những gì là năm? Bắt chước Thiện tri thức; không sợ sinh tử; chí cao xa, không bị ngăn che; bỏ tâm phi thời; cầu trí chư Phật. Đó là năm việc, phát triển trí tâm rộng lớn.

Lại có năm việc, làm tồn tại trí tâm rộng lớn, vượt qua sự nhớ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

nghĩ của các Thanh văn, Duyên giác.

Những gì là năm? Vượt qua sự giải thoát của Thanh văn; vượt qua sự giải thoát của Duyên giác; vượt qua trí tâm mọi người; vượt qua các chấp ngã; vượt qua sự trói buộc của tập. Đó là năm việc, vượt qua các pháp hành.

Lại có năm việc, làm cho trí tâm rộng lớn có sự vui mừng.

Những gì là năm? Vui mừng vượt qua ác đạo; vui mừng suy xét trí rộng lớn; vui mừng đầy đủ giác tuệ; vui mừng giữ giới không nhảm chán; vui mừng hiểu các hạnh. Đó là năm sự vui mừng của trí tuệ rộng lớn.

Lại có năm việc, phát khởi trí tâm rộng lớn, được năm Lực giúp đỡ, không chìm đắm trong sinh tử.

Những gì là năm? Đó là: Dùng nhẫn lực để không có sự oán hận; nhờ đức lực để có thể đầy đủ các nguyên; nhờ trí lực để hàng phục tánh tự tại của mình; nhờ tuệ lực để siêng năng nghe nhiều; nhờ vô úy lực để vượt qua các sự kiếp nhược. Đó là năm việc, nhờ các lực chưa đến giúp đỡ.

Lại có năm việc, làm cho trí tâm rộng lớn được ngay năm sự trong sạch.

Những gì là năm? Xa lìa cho hạnh ô uế, được trong sạch; các người đọa lạc, nhờ các căn không mê hoặc, nên được trong sạch; tùy thuận vào mọi lúc, mà quán trong sạch; thực hành cho được bình đẳng, quyền biến đạo trong sạch; chuyển hóa được tất cả các pháp, trở thành trong sạch. Đó là năm việc trong sạch của trí rộng lớn.

Lại có năm việc, để được trí sáng rộng lớn.

Những gì là năm? Đó là: Hiểu rõ vô dục; hiểu rõ tâm minh, tâm người; hiểu rõ năm cú; hiểu rõ được tuệ hành; mắt sáng vô ngại. Đó là năm việc đưa đến trí sáng rộng lớn.

Lại có năm việc, làm cho trí tâm rộng khắp.

Những gì là năm? Đó là: Năm giống, năm gốc, năm cành, năm nhánh, năm lá, năm hoa, năm quả.

–Sao gọi là năm giống?

Đó là nhật tu, chí tu; để tịnh nội tâm; bình đẳng quán sát người và vật; cầu tập hạnh giải thoát; quyền biến rộng rãi. Đó là năm giống.

–Sao gọi là năm gốc?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Đó là nhỡ đại Từ bi, nên đối với gốc đức không nhảm chán, khuyên chúng sinh tiến tới, khiến họ thoát khỏi tiểu thừa, tâm chí không rơi vào các đường khác. Đó là gốc.

–Sao gọi là nǎm cành?

Đó là hiểu phương tiện quyền xảo, trí tuệ cứu giúp vô cùng, dẫn đường chỉ néo mọi người, giữ gìn chánh pháp, bình đẳng quán sát sự mờng và giận. Đó là nǎm cành.

–Sao gọi là nǎm nhánh?

Đó là Bố thí rốt ráo, Trì giới rốt ráo, Nhẫn nhục rốt ráo, Tinh tấn rốt ráo, Thiền định rốt ráo, đó là nǎm nhánh.

–Sao gọi là nǎm lá?

Ưa thích nghe giới, mong cầu ở chỗ sạch không, ý muốn xuất gia, tâm theo giống Phật, vui trong vô ngại. Đó là nǎm lá.

–Sao gọi là nǎm hoa?

Được đầy đủ tướng tốt, nhở chưa đầy công đức; đầy đủ các vẻ đẹp nhở bối thí tất cả; đầy đủ bảy Giác tài vì tâm không xen tạp; có biện tài hiển lộ, vì không che giấu pháp; thấu đạt Tổng trì, nhở nghe mà không quên. Đó là nǎm hoa.

–Sao gọi là nǎm quả?

Đạt được giới quả; được độ quả; đạt Duyên giác quả; lại được quả không thoái chuyển của Bồ-tát; được quả Phật pháp. Đó là nǎm quả.

Này Long vương! Đó là ba mươi lăm việc, làm cho trí rộng lớn, cây đạo của Bồ-tát tươi tốt. Nếu ai tu được như vậy, thành Phật không khó.

Đức Phật bảo Long vương:

–Nếu có Bồ-tát, muốn thọ trì trí tâm rộng lớn này; muốn trồng cây thâm diệu, hiển hiện rõ câu yếu hạnh; cần phải siêng năng tăng sự tu tập về cây báu trí rộng lớn này. Như vậy, này Long vương! Ta thấy tất cả các pháp công đức, không cái nào mà không có nghĩa, của cấy báu này cả! Các vị phát tâm với đạo Vô thượng chánh chân, đều nhở câu chủ yếu của cây báu trí rộng này. Ví như Long vương muốn lựa chọn trồng giống cây thì nên biết gốc, cành, nhánh, lá, hoa, quả của cây có sinh trưởng tốt hay không. Cũng như vậy, này Long vương! Nếu có người có thể thọ trì giống trí tâm rộng lớn này,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

họ sẽ đạt được ba mươi bảy phẩm, pháp tối thượng tuệ của chư Phật, Hiền thánh. Cho nên, này Long vương! Muốn nhập vào trí rộng lớn, phải thực hành công đức; muốn chuyển pháp luân, phải thọ trì nó, siêng tu, đọc tụng, chuyên tâm thực tập, rộng vì tất cả chúng sinh mà trình bày cho rõ.

Như vậy, Long vương! Nên siêng năng, thọ học, pháp môn này.

Ngay khi Đức Phật thuyết phẩm Pháp ngữ, của trí tâm rộng lớn này; có bảy vạn hai ngàn chúng loài rồng, đều phát tâm với đạo Vô thượng chánh chân. Thái tử của Long vương, cùng với một vạn bốn ngàn các thể nữ, cũng đều được pháp Nhẫn nhu thuận; năm ngàn vị Bồ-tát, nương theo gốc công đức có ở đời trước đều được pháp nhẫn.

Bấy giờ A-nậu-đạt, cùng các Long vương khác, cùng các quyến thuộc, nương vào thần lực chính mình, bay lên hư không, làm thành đám mây hương, phút chốc lan tỏa khắp, hương thơm hòa cùng với bột chiên-đàn, tạo thành cơn mưa nhỏ, mưa hương trên Đức Như Lai và chúng hội; và lại hóa làm các châu ngọc quý lạ, che kín các giao lộ, rồi tiếp tục che khắp cảnh giới cả nước Vương xá, làm cho mọi người đều vui mừng; ở trên hư không lúc này có đủ lời ca tụng Đức Như Lai Chí Chân; người đã chứa nhóm vô số điều tốt đẹp, Thánh đức vô lượng; người đứng riêng trên trời mây, hiện nữa thân, rực sáng cả hư không. Tất cả chúng hội, không ai mà không thấy điều ấy.

M